

Nr 374

Av herrar **Bengtson** i Solna och **Åkerlind**, *angående spridandet av salt på vägarna.*

(Lika lydande med motion nr 410 i Första kammaren)

Det sätt på vilket våra allmänna vägar behandlas främst vintertid vållar bilisterna genom rostskador på bilarna mycket stora förluster. Dessa kostnader har uppskattats till 450 milj. kr. per år, ett belopp som säkert är tilltaget i underkant.

En effektiv rostskyddsbehandling som under en längre tid skyddar bilarna från av vägsaltet föranledda rostangrepp kan sannolikt inte åstadkommas. Här måste på annat sätt effektiva motåtgärder sättas in så att dessa förluster kan elimineras.

Det är i stor utsträckning de saltblandningar som vintertid sprides på vägarna som är orsak till rostangreppen på bilarna. Dessas underreden blir ständigt utsatta för sprut och stänk från de egna hjulen. Vid möte med andra bilar blir dessutom den mötande bilen nedstänkt, och skador uppstår därvid på lack och krom, vilket banar väg för fukt och rostbildning. Saltet är dessutom skadligt för såväl människor och djur som växter.

Enligt vad vi erfarit har ett tyskt företag sedan några år tillbaka undersökt olika typer av smältmedel mot snö och is på vägarna. Man har därvid fått fram ett smältmedel som avsevärt minskar rostangreppen på bilplåt. Även om detta smältmedel är dyrare (cirka 30 procent) än nu använda smältmedel, torde denna merkostnad uppvägas av de minskade rostskadorna. Under innevarande vinter prövas detta medel även i Sverige. Det bör framhållas att även i andra länder pågår prov och undersökningar för att få fram mindre skadliga smältmedel. De medel man hittills framställt har dock visat sig vara ganska dyrbara.

På många områden förekommer i vårt moderna samhälle forskningsarbete för att vetenskapligt finna ut bättre produkter och arbetsmetoder i olika sammanhang. Om inte redan befintliga smältmedel är godtagbara, bör ett intensivt forskningsarbete bedrivas så att detta problem kan bringas till sin lösning.

Med hänvisning till vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen beslutar uppdraga åt Kungl. Maj:t att vidtaga sådana åtgärder att rostskadorna på bilarna genom spridning av salt eller andra frätande ämnen på vägarna om möjligt förhindras.

Stockholm den 25 januari 1967

Bengt Bengtson (h)
i Solna

Allan Åkerlind (h)